

Predica de la Krefeld

Duminică, 4 septembrie 2016, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **1 Pet. 1:3-9**: *„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie și la o moștenire nestrucăcioasă și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi. Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!*

În ea voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțină vreme, prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere și care totuși este încercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos, pe care voi Îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El fără să-L vedeți și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită, pentru că veți dobândi, ca sfârșit al credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre”.

La rândul meu și eu doresc să spun tuturor bun venit în scumpul și sfântul Nume al iubitului nostru Domn și Mântuitor, tuturor din toată lumea care sunt conectați în direct, tuturor care ascultă și cred din toată inima lor ceea ce Dumnezeu ne-a spus, ne-a făgăduit și ne-a dăruit.

Suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima noastră fiindcă întreaga lume are posibilitatea să fie în legătură directă și poate și crede. Noi credem că ultimul mesaj va aduna pe toți aleșii din toate popoarele, limbile și națiunile și ei vor asculta acest mesaj. Ultimul mesaj a fost din Burma unde noi am cumpărat instalația tehnică pentru tipărit; ei lucrează deja. Suntem mulțumitori pentru fratele Taty care ne-a transmis saluturi din partea tuturor care i-au transmis lui saluturi. Voi știți că fratele Taty mă însoțește de fiecare dată. El mă va însoți și în următoarea călătorie în Burkina Faso și Nigeria. Noi suntem mulțumitori pentru toate ușile deschise. Sunt închiriate stadioane unde

se vor aduna mii de credincioși ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Dar dacă primești niște știri ca aceea că în Nigeria sunt peste o sută de grupări în cadrul mesajul atunci te sperii puțin și te miri.

Eu spun totul în Numele Domnului. Există doar o singură Mireasă. Există o singură Mireasă. O spun conform Sfintei Scripturi, în fiecare oraș, la început a existat o singură biserică. În Corint, în Colose, în Efes, pretutindeni în fiecare oraș era o singură biserică. Vă spun, Dumnezeu va elimina pe toți aceia care au făcut dezbinări în cadrul Bisericii și au adus rușine asupra lucrării lui Dumnezeu, fiindcă ei sunt de părerea că trebuie să facă ceva. Voința aceasta omenească proprie este comparabilă cu vrăjitoria și este un blestem din partea lui Dumnezeu, indiferent cine o face și unde o face.

Întrebați pe unul din frații din împrejurimea noastră, întrebați în toate orașele, dacă a primit vreun frate o chemare din partea lui Dumnezeu ca să facă ceea ce face. Frații noștri mi-au spus ieri că au fost în Jeffersonville și în Tucson și mi-au adus vestea rea: că după ce fratele Green a fost luat Acasă biserica locală de acolo a mai fost divizată încă în trei părți, și fiecare frate care s-a despărțit este de părerea că trebuie să facă ceva.

În Statele Unite și în toate țările în care se vorbește limba engleză frații înțeleg greșit ceea ce a vorbit fratele Branham. El a spus că „zeciuiala aparține păstorului”. Dar ceea ce el a dorit să spună este așa cum o spune sfânta Scriptură că „zeciuiala trebuie să fie adusă în casa visteriei” (Mal. 3:10). Nicidecum în buzunarul păstorului. Ci zeciuiala să fie adusă în Casa Domnului. Într-adevăr în Statele Unite, la ieșire există două cutii, una este pentru zeciuială și cealaltă pentru darul de mâncare. Cu proprii mei ochi eu am văzut cum soția predicatorului a așteptat până ce ultimul a părăsit sala de adunare, apoi ea a mers cu o sacoșă mare la cutia cu zeciuiala, a deschis-o și a golit-o în sacoșă proprie. Aceasta nu corespunde cu Cuvântul lui Dumnezeu. Predicatorii au devenit niște milionari. Unul are trei case, celălalt are patru mașini și toți fac cu zeciuiala ce doresc ei. Nu și iarăși nu! Zeciuiala aparține Bisericii pentru ca lucrarea lui Dumnezeu să fie finanțată.

Frați și surori, multe lucruri ar trebui corectate. Dumnezeu să dăruiască harul Său pentru că în ultimul timp totul, chiar totul, chiar și

ceea ce fratele Branham a spus-o într-un mod incomplet noi trebuie să citim mai departe, trebuie să citim și expresia următoare pentru că numai așa înțelegem ce a vrut să spună. Nu este suficient să iei un singur citat, ci trebuie luat în considerare tot ceea ce aparține acelei teme. În același timp acest bărbat smerit al lui Dumnezeu a spus: „Eu primesc din partea Bisericii 100 de dolari pe săptămână”. Dar această afirmație pe care el a făcut-o n-o mai spune niciunul din ei. Ei tac din gură, ascund și nu spun aceasta. Prima parte o spun, dar partea a doua pe care fratele Branham a spus-o: „Eu primesc din partea Bisericii 100 de dolari pe săptămână” n-o spun niciunul din Statele Unite. Frați și surori, acolo s-au instituit mulți și ei folosesc greșit versetele biblice și citatele fratelui Branham.

Doresc să fac încă două observații. Avem la dispoziție această broșură „Biblia cea mai citită carte din lume” care este tradusă în limbile rusă, poloneză, spaniolă și alte limbi. Frați și surori, dar mai există ambele lucruri. Pe de o parte există învățătura din Sfânta Scriptură și dezvoltarea de la timpul apostolilor care arată cum s-a dezvoltat totul. Și aceasta este un lucru important. Noi n-am rămas în necunoaștință, ci noi cunoaștem toată istoria Bisericii. De asemenea noi putem arăta oamenilor: așa a început, dar începând din acel și acel timp a deraiat totul, apoi a urmat cutare și cutare lucru. Și acum la sfârșit ne întoarcem la starea de la început; la sfârșitul timpului de har, după toate trezirile pe care Dumnezeu le-a dăruit de la Reformă încoace, El ne va dăruia o restituire deplină prin harul Său fiindcă El a făgăduit-o. În ultima făgăduință din Vechiul Testament nu este vorba doar despre trimiterea prorocului Ilie, ci și despre faptul că totul va fi restituit și readus în starea biblică corectă. În legătură cu aceasta în Fapte 3:21 este scris: „*Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime*”. Gândurile mele se duc și la această temă. Cine dintre noi ar fi știut ce este scris și ce înseamnă Amos 8:11?: „*Iată, vin zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului*”.

De asemenea suntem mulțumitori și pentru faptul că Dumnezeu a dat fratelui Branham porunca ca această hrană să fie depozitată. Ieri v-am arătat benzile de magnetofon. Fiecare predică mi-a fost trimisă prin poștă. Noi am crescut prin această slujbă pe care Dumnezeu a dat-o fratelui Branham. Noi n-am sărit cu parașuta cândva în Împărăția lui Dumnezeu ca să zicem: „Hop! Și noi suntem aici și dorim să facem ceva”. Nu! Ci Dumnezeu S-a îngrijit ca să fim la fața locului de la bun început. De la bun început am fost introdus în planul Său de mântuire care a fost hotărât pentru timpul nostru prezent. Și tot în timpul nostru acest plan își va găsi și desăvârșirea. Noi suntem convinși că noi suntem ultima generație înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos, și că toate făgăduințele pe care Dumnezeu ni le-a dăruit se vor împlini; trebuie să se îplinească fiindcă Dumnezeu a spus-o.

În ultima scrisoare circulară am scris-o: Dumnezeu are un Testament Vechi și un Testament nou și concordanța între Vechiul și Noul Testament este perfectă. Această concordanță este foarte importantă pentru noi căci nicio făgăduință din Scriptură nu permite vreo răstălmăcire după placul cuiva, nici măcar una singură. Nu sunt permise răstălmăciri după placul cuiva. Noi vedem doar împlinirea făgăduințelor, vedem că tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu se și îplinește, așa cum a spus-o El. Același lucru se potrivește și cu Mat. 24:14. *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”*. Așa a spus-o Domnul nostru și acest verset este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. „Atunci” sau „După aceea va veni sfârșitul”. Chiar dacă știm lucrul acesta în inimile noastre noi să rămânem echilibrați. Cine dorește să se căsătorească să se căsătorească, cine dorește să învețe ceva acela să învețe ceva. În toate situațiile noastre pământești trebuie să rămânem întregi la minte și echilibrați în inimile noastre. Așa cum a spus-o Domnul nostru: „noi nu suntem din lumea aceasta, dar încă trăim în lumea aceasta. Nu suntem din lume, după cum nici El nu este din lume” (Ioan 17:11, 16).

Pe pământ dimineața fiecărei zile începe cu cei credincioși și cu cei necredincioși. Totul decurge așa cum a hotărât-o Dumnezeu, dar în inimile noastre noi suntem uniți cu Dumnezeu. Într-adevăr noi spunem

sau strigăm: „Vino în curând Isuse!” Cine dintre noi ar dori să mai trăiască mult pe acest pământ? Chiar dacă noi suntem binecuvântați pe acest pământ și nu ducem lipsă, dar dacă vedem ce se întâmplă în jurul nostru pe pământ...! În Is. 17 și în mod deosebit în Is. 24 este scris că toată lumea și toate popoarele vor fi într-o mare frământare. Nimic de pe pământ nu mai este așa cum a fost odată, totul s-a schimbat. Unde rămâne valoarea și importanța căsniciei? Chiar în cele mai grele timpuri, în vremea războaielor, familia mai avea încă o importanță. Dar astăzi totul este pe dos, bărbați trăiesc cu bărbați, femei cu femei. Unde am ajuns în zilele noastre? Și aceste lucruri scârboase să fie legalizate prin lege? Da, trăim în timpul Sodomei și Gomorei. Aceasta este situația astăzi pe pământ. Dar Domnul ne-a spus mai dinainte: „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că voi știți că izbăvirea voastră se apropie*”.

Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima fiindcă El ne-a trimis pe slujitorul și prorocul Său și pentru faptul că noi am înțeles acest mesaj dumnezeiesc pe care îl dăm mai departe conform poruncii lui Dumnezeu. Dacă eu n-aș fi primit această trimitere aș fi rămas acasă așa cum o fac și toți ceilalți. Dar Domnul Dumnezeu a spus-o: „Eu te voi trimite în alte orașe ca să vestești Cuvântul Meu”. Atunci îmi este permis să întreb? Cine crede vestirea noastră? Cine crede acest mesaj prezent?

Eu zâmbesc puțin, dar este un lucru foarte serios. Cine nu poate crede...repet, cine nu poate crede că Domnul Dumnezeu Însuși a trimis pe mesagerul Său, pe care eu l-am auzit cu urechile mele, acela va rămâne în urmă și nu va intra în odaia de nuntă. Dar toți aceia care au găsit har înaintea lui Dumnezeu vor înțelege că noi nu vorbim și nu facem ceva din intenția proprie, ci noi împlinim doar porunca lui Dumnezeu. Noi vestim și purtăm ultimul mesaj în toată lumea, conform poruncii lui Dumnezeu. Ce s-a întâmplat în viața fratelui Branham? Lui i-a fost spus: „Dacă vei ajunge ca oamenii să te creadă, să creadă că Dumnezeu te-a chemat, să creadă că Dumnezeu te-a trimis și ți-a dat acest mesaj, să creadă că Domnul ți-a spus ție: «Așa cum lui Moise i-au fost date două semne de asemenea și ție îți vor fi date două semne»”. Toți aceia care au putut crede această chemare dumnezeiască au crezut

și au primit mesajul lui Dumnezeu din timpul respectiv. La fel este situația și astăzi. Cine nu poate crede acela zâmbește, dă din umeri, își continuă drumul său și desconsideră lucrarea lui Dumnezeu din timpul nostru.

Haideți să lăsăm deoparte tema aceasta și să ne îndreptăm privirile spre Cuvântul lui Dumnezeu. Dar dorim să scoatem în evidență încă o dată faptul că în ultimii cincizeci de ani am făcut tot posibilul, am făcut totul în Numele Domnului și am vestit Cuvântul lui Dumnezeu într-un mod curat și sfânt. Singura greșeală pe care am făcut-o s-a întâmplat în anul 1966 când fratele nostru din Statele Unite a vestit cu glas tare că „fratele Branham a văzut un calendar care s-a răsfoit singur și s-a oprit la anul 1977”. Anul 1977 a fost scos prea mult în evidență, că atunci va avea loc răpirea. Acest lucru nu l-am primit, dar în prima scrisoare circulară am redat ce a spus acest frate din Statele Unite, că: „fratele Branham ar fi văzut acest calendar care s-a deschis, iar foile sale s-au răsfoit și s-au oprit la anul 1977”. Vă dați seama, când l-am întrebat pe fratele nostru: „Spune-mi, arată-mi când și unde a spus fratele Branham acest lucru”, el n-a putut să-mi arate când a spus-o și unde a spus-o fiindcă el a inventat aceasta.

Dacă vedem câte lucruri au fost inventate și mai sunt inventate, chiar privitor la ceea ce a spus fratele Branham despre răpire! De exemplu el a spus: „Că nimeni nu-și va da seama că răpirea a avut loc”. Iar acum unii frați spun: „Nici noi n-am observat, dar acum noi suntem deja răpiți căci prorocul a spus-o așa că «nimeni nu-și va da seama că răpirea a avut loc»”. O, Dumnezeul meu! Toți aceia care vor fi răpiți o vor vedea într-o realitate adevărată. Deseori sunt foarte, foarte întristat pentru faptul că aceste afirmații prețioase ale fratelui Branham sunt prezentate greșit. Lumea nu va vedea și nu-și va da seama că răpirea va fi avut loc. Dar noi care vom fi răpiți o vom vedea. Noi care vom fi fost schimbați o vom vedea, ne vom da seama de schimbarea noastră. O, frați și surori, când vom începe noi să-L credem pe Dumnezeu din toată inima și să-I mulțumim din toate inimile noastre pentru faptul că putem crede așa cum este scris în Scriptură?

Așa cum am subliniat deja ieri, toate afirmațiile fratelui Branham trebuie readuse în Scriptură și verificate cu Scriptura. Numai

așa există dovadă finală. Ieri am spus-o că așa este scris în Fapte. Apostolii au prezentat planul lui Dumnezeu, dar ascultătorii au cercetat zilnic în Scriptură ca să vadă dacă tot ceea ce li se spunea este așa, dacă tot ceea ce se învăța era în concordanță cu Scriptura. Același lucru trebuie să-l facem și noi în timpul nostru fiindcă numai așa putem primi siguranța dumnezeiască că totul este pus pe fundamentul biblic în inima, în cunoștința, în învățătura, în practica noastră și în totul.

Frați și surori, haideți s-o mai spunem încă o dată: la sfârșitul timpului adevărata Biserică Mireasă a Mielului va fi o inimă și un suflet. Ei vor fi uniți în dragostea lui Dumnezeu, vor fi uniți cu Dumnezeu, cu Cuvântul lui Dumnezeu și între ei. Sfânta Scriptură spune: *„iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima”*. Dragostea acoperă multe păcate. Referitor la această temă noi spunem: frate și soră nu te preocupa cu lucrurile pe care le-a făcut altcineva fiindcă aceasta este treaba lui. Tu să fii interesat de ceea ce ai făcut tu, de ceea ce te preocupă pe tine și tu s-o aduci înaintea Domnului astfel ca tu să ajungi într-o stare corectă înaintea Domnului. Și astfel, împreună să putem înainta împreună cu Domnul.

Inima mea este plină de harul lui Dumnezeu, de toate călăuzirile și îndemnurile Lui pe care Dumnezeu le-a dăruit în ultimii 50 de ani. Ieri m-a îmbrățișat fratele Kukačka din Praga și mi-am amintit de timpul trecut. În capela Bethlehem din Praga în care a predicat Jan Hus în urmă cu 600 de ani Dumnezeu a deschis ușile și noi am putut ține o serie întregă de adunări și predici. Fratele Siegfried Fleck a fost împreună cu mine și a fost traducătorul meu. Dacă mă gândesc la acest timp, cât de mult har a dăruit Dumnezeu, câte uși și inimi a deschis El astfel ca să fie vestit Cuvântul lui Dumnezeu! Și toți aceia care au fost hotărâți pentru viața veșnică vor crede acest Cuvânt, și toți aceia care fac parte din Biserica Mireasă vor asculta tot ceea ce va spune Bisericii Duhul.

Încă un exemplu. Fratele Branham a spus că „începând cu Apoc. 3 când mesajul este adresat Bisericii Laodiceea are loc încheierea epocii Laodiceea”. Și a mai adăugat: „Noi am trecut și suntem în epoca Miresei”. Unii susțin: „Dacă cu Apoc. 3 totul s-a încheiat atunci răpirea din Apoc. 4 trebuie să fi avut loc”. Ieri și astăzi

am recitat totul. Până la ultimul capitol din Apocalipsa este scris despre revenirea Domnului.

Putem citi Apoc. 21:7: „*Cel ce va birui va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeuul lui, și el va fi fiul Meu*”. Putem citi Apoc. 22:6-7: „*Și îngerul mi-a zis: «Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare și adevărate. Și Domnul Dumnezeuul duhurilor prorocilor a trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și iată, Eu vin curând! – Ferice de cel ce păzește cuvintele prorociei din cartea aceasta!»*”.

Dumnezeu ne-a dăruit și ne-a descoperit toate capitolele. Noi nu ne-am oprit la capitolul 3. În Apoc. 4 Ioan încă este în Duhul, el a fost luat sus în Duhul ca să vadă tot ce mai avea să se întâmple.

Citim Apoc. 22:16-17: „*Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru biserici...*”. Chiar până la sfârșit mesajul este adresat Bisericii. „*Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru biserici. Eu sunt Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață*”. După aceea vine și această unire între Mire și Mireasă, în vers. 17: „*Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!» și cine aude să zică: «Vino!»...*”. Dar dacă Cel ce trebuie să vină a venit atunci cum să se mai zică: «Vino!»? Duhul și Mireasa zic: «Vino!». Duhul și Mireasa sunt uniți astfel încât Mireasa va spune ceea ce are de spus Duhul. Vers. 17: „*Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!» și cine aude să zică: «Vino!», și celui ce îi este sete să vină; cine vrea să ia apa vieții fără plată!*”.

Spun aceste lucruri din pricina tuturor din întreaga lume care sunt dezorientați de învățături false. Dumnezeu ne-a dăruit orientarea Lui, dar toată lumea trebuie s-o audă și să primească această orientare dumnezeiască. Noi știm că Domnul va veni cu trâmbița lui Dumnezeu. În această scrisoare circulară am scris foarte clar ce este scris în prima, a doua, a treia și a patra trâmbiță și am citat și versetele biblice care aparțin de temă. Toți pot citi totul corect ceea ce este scris corect în Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul ne-a dăruit tot ce a vrut să ne dăruiască, totul a fost descoperit. După ce trâmbița a șasea va fi răsunat vine și anunțul: „*când îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui*”. Cu privire la aceasta am spus deseori că acolo este scris cuvântul evreiesc

„șofar”. În Apocalipsa este scris de unsprezece ori cuvântul „șofar”. Când îngerul al șaptelea va suna din șofarul lui va avea loc ultimul anunț. Nu al șaptelea înger al Bisericii, ci al șaptelea înger cu șofarul său. În a șasea trâmbiță este judecata, dar când al șaptelea înger va suna din șofarul lui totul va fi desăvârșit așa cum a descoperit-o Dumnezeu tuturor prorocilor Săi. După aceea în vers. 7 este scris ce se va întâmpla.

Noi Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeu din toată inima și din tot sufletul nostru pentru Cuvântul Lui sfânt și scump. Totul ne-a fost spus exact. Vă rog frumos gândiți-vă, chiar până la ultimul capitol este amintită adresarea către Biserica Mireasă, chiar până în ultimul capitol din Apoc. citim despre venirea și revenirea Domnului. Noi suntem mulțumitori că putem crede toate capitolele din întreaga Scriptură și că Dumnezeu ne-a dăruit și ne-a deschis mintea pentru înțelegerea întregului Cuvânt al lui Dumnezeu și pentru toate lucrurile care au să se întâmple conform cuvintelor Sale. Căci este scris că Domnul ne va deschide mintea pentru înțelegerea Scripturii.

Ce s-a întâmplat după învierea Domnului nostru? Ce a făcut și ce a criticat Domnul de prima dată? Necredința, necredința. El a criticat necredința lor. Noi trebuie să credem tot ce a spus Dumnezeu prin toți prorocii Săi. Apoi Domnul a început de la Moise și de la toți prorocii, și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El, și a arătat ucenicilor Săi că totul s-a împlinit. După aceea El le-a deschis mintea pentru înțelegerea Scripturii. Așa se întâmplă și în zilele noastre. Noi putem citi ce se va întâmpla și vedem și împlinirea tuturor lucrurilor pe care Dumnezeu le-a vestit. Și noi știm sută la sută că acesta este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și-I putem mulțumi de fiecare dată pentru aceasta.

Frați și surori, gândul principal este următorul. Un frate care astăzi este prezent aici mi-a spus: „Frate Frank, dacă tu spui că «crezi că toți aceia care cred acum mesajul vor avea parte de răpire», atunci: «oare nu cumva în felul acesta oamenilor le este dată un fel de pernă moale ca să se odihnească pe aceasta?»”. Nu și iarăși nu! Eu cred că toți aceia care acum au primit harul lui Dumnezeu, care cred întregul mesaj al lui Dumnezeu și știu că Mal. 4:5-6b s-a împlinit deja după

cum însuși Domnul nostru a spus în Mat. 17:11; Mar. 9:12 că această făgăduință are să se împlinescă, eu cred din toată inima mea că toți aceștia care cred astfel vor avea parte de răpire. De asemenea cred mai mult, cred că fiecare din ei care are această nădejde în inima lui se curăță înaintea Domnului după cum Domnul nostru este curat. Nu care își pune singur un fel de perină ca să odihnească. Nu și iarăși nu! Domnul nostru este Viața, iar noi suntem mlădițele. Viața dumnezeiască trebuie să se descopere sută la sută în noi și prin noi. Altfel nu merge. Nu o pernă pe care să ne odihnim, ci noi să avem siguranța că Domnul ne-a dăruit harul Său ca să putem crede. Și fiindcă putem crede noi dorim ca totul să se împlinescă în noi, cu noi și prin noi, tot ceea ce este necesar ca să fim pregătiți pentru răpire la revenirea Domnului nostru Isus Hristos.

Haideți să mai spunem o dată ceea ce am spus aseară din Deut. 4, când Domnul Dumnezeu i-a spus lui Moise: „*Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele*”. Dumnezeu S-a coborât în stâlpul de foc și a dat cele zece porunci. El i-a zis lui Moise: „*Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele*”. El S-a coborât în stâlpul de foc și a vorbit cu un glas ca de tunet și o mare teamă i-a cuprins pe toți. Dumnezeu ne adună și pe noi pentru ca și noi să ascultăm Cuvântul Său astfel ca toți să fim umpluți de Adevărul lui Dumnezeu.

Frați și surori, eu o voi scrie în următoarea scrisoare circulară. Nimeni nu poate rămâne în firea sa veche. Este scris: „*Dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi*” (2 Cor. 5:17). Aceasta trebuie să fie țința noastră principală în rugăciunile noastre: „O, iubite Domn, ai milă de mine!”. Închipuiți-vă dacă noi am fi niște mincinoși și am face alte lucruri rele. Așa ceva nu se poate! Dumnezeu nu Și-a retras niciuna din poruncile Sale, ci ne-a dăruit harul Său ca să împlinim toate poruncile Sale. Nimeni nu are voie să mintă. Ce poate face Dumnezeu cu astfel de oameni care mint pretutindeni și tot tot timpul? Despre aceștia este scris: „*Afară va fi oricine iubește minciuna și trăiește în minciună!*” (Apoc. 22:15). Dar noi dorim să fim înăuntru împreună cu Domnul nostru și să sărbătorim la Cina Lui. Frați și surori, de aceea este necesar

ca noi să ascultăm aceste cuvinte de corectură și să le primim în inimile noastre.

Citim din Mat. 13 de la vers. 56 unde sunt scrise cuvintele Domnului nostru. Mat. 13:56-58: „*«Și surorile Lui nu sunt toate printre noi? Atunci de unde are El toate lucrurile acestea?»*. Și găseau astfel în El o pricină de poticnire. Dar Isus le-a zis: *«Nicăieri nu este prețuit un proroc mai puțin decât în patria și în casa Lui»*”. Și acum vine: „*Și n-a făcut multe minuni în locul acela, din pricina necredinței lor*” (vers. 58).

Chiar Domnul nostru n-a putut face nimic din pricina necredinței lor. El a întrebat: „Crezi tu?”. Dar ce au făcut oamenii? Ei au privit puțin în stânga și-n dreapta și au spus: „Da, da. Aici sunt patru frați ai lui, le știm și pe surorile lui. Cine este acesta? Ce să facem cu el? De unde are el înțelepciunea și lucrurile acestea?”. După aceea Domnul nostru a spus: „*Nicăieri nu este prețuit un proroc mai puțin decât în patria și în casa Lui*”. Avem dovada ce înseamnă ca Domnul nostru trebuia să spună: „Mama Mea, frații și surorile Mele sunt cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-l împlinesc, care fac voia Tatălui Meu ceresc”. Nu o legătură pământească oarecare, ci frați și surori care fac voia lui Dumnezeu. Acesta este lucrul important și în timpul nostru. La fel este scris și în următorul capitol.

Ne întoarcem la Rom. 1 și la ceea ce am scos în evidență deja aseară, la aceste trăiri personale cu Dumnezeu pe care trebuie să le facem și putem să le facem. Au venit la mine niște frați și mi-au spus: „Te rog frumos roagă-te pentru mine ca să fiu botezat cu Duhul Sfânt!” Frați și surori, această dorință trebuie să vină peste noi toți, ca noi să ne luptăm cu Dumnezeu așa cum a făcut-o și Iacov și să nu încetăm până când nu se împlinește în noi și cu noi. Iacov a zis: „*Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta*” (Gen. 32:26). După aceea numele său a fost schimbat în Israel. N-a fost schimbat doar numele său, ci a fost schimbat tot interiorul lui. Mai înainte acest Iacov era un înșelător, dar apoi numele său a fost schimbat în Israel care înseamnă cel ce luptă pentru Dumnezeu. Ceva s-a întâmplat cu Iacov. Această luptă s-a meritat, fiindcă el a putut striga ca o ultimă consecință: „*Nu Te voi lăsa*

să pleci până nu mă vei binecuvânta”. Dumnezeu o va face la fel de sigur cum El a făgăduit ploaia târzie.

Fratele Branham a spus aceasta foarte clar: „La sfârșit ambele ploi, ploaia timpurie și ploaia târzie vor cădea în același timp. Se va descoperi puterea lui Dumnezeu în dublă măsură. Dumnezeu va dăruia Cuvântul Său și credința în Biserică va crește, iar Dumnezeu va răspunde prin fapta și lucrarea Lui și-Și va dovedi Cuvântul Său”. Domnul însuși va face lucrarea aceasta și-Și va împlini Cuvântul Său. Noi doar vestim Cuvântul Său, vestim făgăduințele Sale, și El le împlinește. El păzește asupra Cuvântului Său ca să-L împlinească.

Mai citim câteva versete biblice. Citim Rom. 1:1-2: „*Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu, pe care o făgăduise mai înainte prin prorocii Săi în Sfintele Scripturi*”.

Evanghelia lui Dumnezeu este o putere dumnezeiască care se va descoperi ca puterea lui Dumnezeu în toți aceia care cred acest Cuvânt.

Citim Rom. 1:5: „*prin care am primit harul și apostolia, ca să aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credinței pe toate neamurile*”.

La ascultarea credinței. Să credem și să fim ascultători. Așa este spus și în marea trimitere misionară din Marcu 16:16: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit*”. Care este situația cu toți ceilalți? „...*dar cine nu va crede va fi osândit*”.

Frați și surori, situația este foarte serioasă. Dacă nu credem pe un om nu este o problemă, căci așa este scris: „*toți oamenii să fie găsiți mincinoși*” (Rom. 3:4). Dar să nu-L credem pe Dumnezeu este un păcat de neiertat, ne îngreunăm situația singuri și ne excludem din Împărăția lui Dumnezeu dacă nu-L credem pe Dumnezeu, dacă nu ne botezăm și toate celelalte lucruri. Dacă ați devenit credincioși știți că de la Cincizecime încoace toți au fost botezați în apă în Numele Domnului Isus Hristos și au fost botezați cu Duhul Sfânt. Și chiar dacă mai întâi ei fuseseră botezați cu Duhul Sfânt mai apoi ei s-au botezat în apă în Numele Domnului Isus Hristos. Domnul nu trebuie să Se corecteze în

niciun punct. Cine nu poate crede întregul Cuvânt acela se exclude din Împărăția lui Dumnezeu și-și atrage asupra sa osânda.

Frați și surori, credința este un cadou al Dumnezeului nostru, credința care a biruit lumea. Credința nu argumentează, ea se bazează și este înrădăcinată în toate făgăduințele lui Dumnezeu. Așa cum am repetat deseori, făgăduințele lui Dumnezeu rămân, ele nu se clatină veșnic. Sângerând, Isus a pecetluit tot ce a făgăduit în Cuvântul Său.

În Rom. 1:16-17 avem două versete foarte prețioase: „*Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede...*”. „*fiecăruia care crede*”. Fără excepție, fără excepție. „... *întâi a iudeului, apoi a grecului*”. La fel de sigur cum Domnul ne-a dăruit eliberarea, la fel de sigur când o primim, Evanghelia lui Isus Hristos ne va deveni o putere dumnezeiască. Iar noi vom trăi eliberarea și vindecarea deplină prin puterea lui Dumnezeu. Vers. 17. „*deoarece în ea (deoarece prin mesajul acesta al mântuirii) este descoperită o neprihănire pe care o dă Dumnezeu, prin credință și care duce la credință, după cum este scris: «Cel neprihănit va trăi prin credință»*”. Amin.

Nu acela care își confecționează singur o neprihănire proprie. Ci credința în eliberarea înfăptuită de Dumnezeu. Neprihănit prin Sângele Mielului care a curs pentru noi. Cel neprihănit va trăi prin credință. Noi putem mărturisi aceasta prin credință: că noi am devenit credincioși și suntem obligați să-I fim ascultători fiindcă noi știm că necredința și neascultarea ne despart de Dumnezeu, dar ascultarea ne unește cu Dumnezeu.

Doresc să mai citesc câteva versete din Efeseni. Citim Ef. 2.4-6: „*Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți). El ne-a înviat împreună și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus*”.

Lăudat și slăvit să fie Dumnezeul nostru! Înaintea Lui noi suntem deja desăvârșiți. Dumnezeu ne-a văzut mai dinainte cum noi vom fi desăvârșiți și ne vom înfățișa înaintea Lui în răpire și cum vom fi asemenea Domnului și Mântuitorului nostru.

Citim din Ef. 4 de la vers. 11 rânduiala Bisericii. Ef. 4:11-12: *„El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos”*.

Toate serviciile divine din adunări trebuie să includă totul: mântuirea, vindecarea, eliberarea, zidirea credincioșilor astfel ca noi să fim întăriți prin credință, să creștem și să știm că tot ce a spus Dumnezeu se va împlini. Noi nu doar am murit împreună cu Domnul nostru Isus, ci am și înviat împreună cu El și am fost transpuși împreună cu El în sfera cerească. El ne-a dăruit o eliberare totală. Noi Îl vom lăuda și Îi vom mulțumi Mântuitorului nostru pentru această lucrare.

Ce importanță are un astfel de verset pentru noi? Ca noi să nu mai avem niciun fel de probleme, să nu mai permitem necredinței să vină asupra noastră. „O, Doamne, așa ne-ai spus-o în Cuvântul Tău sfânt și scump: noi am murit împreună cu Tine, am fost înmormântați și am fost înviați împreună cu Tine într-o viață nouă și am fost transpuși cu Tine în locurile cerești și noi vom vedea Fața Ta”. Frați și surori, indiferent prin ce trecem și cât de multe ispite avem, dați-I dreptate lui Dumnezeu, stați de partea lui Dumnezeu. Numiți minciună lucrurile vizibile contrare Cuvântului, iar Cuvântul lui Dumnezeu numiți-l adevăr. Numai ce a spus și a făcut Dumnezeu va rămâne în vecii vecilor. Tot restul va trece, va pieri.

Ef. 4:17-18: *„Iată, dar, ce vă spun și mărturisesc eu în Domnul: să nu mai trăiți cum trăiesc păgânii în deșertăciunea gândurilor lor, având mintea întunecată, fiind străini de viața lui Dumnezeu, din pricina neștiinței în care se află în urma împietririi inimii lor”*.

Acești necredincioși rămân în împietrirea inimii lor. Dar cei credincioși primesc întregul Cuvânt al lui Dumnezeu și Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru acest Cuvânt minunat. Frați și surori, dacă câteodată nu pot citi totul corect din Sfânta Scriptură din pricina ochelarilor mei, totuși să știți că în inima mea există întregul Cuvânt al lui Dumnezeu. Noi putem crede din toată inima noastră ce ne-a spus Dumnezeu.

Încă două versete din Ef. 4:22-23: „*cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică...*”. „*Voi trebuie să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare; și să vă înnoiți în duhul minții voastre*”.

Suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima noastră. Sunt două cerințe absolut necesare de „trebuie”. „*Trebuie să vă nașteți din nou*” (Ioan 3:7). Iar a doua cerință de „trebuie” am citit-o acum: noi *trebuie să ne dezbrăcăm de omul nostru vechi* cu tot ceea ce aparține de acesta. Cu ajutorul Domnului noi să dezbrăcăm omul cel vechi și să fim înnoiți astfel ca Isus Hristos să poată locui în noi prin harul Său.

Haideți să cuprindem despre ce a fost vorba astăzi. Prin harul lui Dumnezeu noi am recunoscut ce a făcut Dumnezeu în acest timp. Prin credință noi am primit toate făgăduințele, chiar și făgăduința care a fost dată pentru timpul nostru. Cine nu poate crede că Dumnezeu a dat făgăduința pentru timpul acesta și El a împlinit-o, acela își va continua drumul său în programul propriu.

Noi am scris-o și am spus-o. Există mii de programe creștine religioase, dar există un singur plan al Dumnezeului nostru cel viu. Frați și surori, o spunem din nou: toate bisericile au dreptul să facă și să creadă ceea ce doresc ele. La fel este situația și cu metodiștii. Metodiștii nu cred ce spun bapțiștii; prezbiterienii nu cred ce spun pentecostalii. Toți cred ceea ce le-a fost prezentat și este scris în statutul și crezul lor și le este predicat. Dar deosebirea este că noi nu credem ceea ce a spus cutare sau cutare om, ci, prin harul lui Dumnezeu, noi credem întreaga Scriptură. Biserica nou testamentară este zidită pe temelie apostolilor și prorocilor. Noi suntem zidiți pe Domnul nostru Isus Hristos și credem fiecare Cuvânt. Toate bisericile libere, toate direcțiile, toți pot crede ceea ce doresc ei.

Dar noi Îl credem pe Domnul nostru. Noi suntem interesați ca să se îplinească: „*Dacă ne judecăm singuri, nu vom mai fi judecați*” (1 Cor. 11:31). Noi ne lăsăm judecați și corecți prin Cuvântul lui Dumnezeu. Noi venim la Domnul și Îl rugăm: „O, Doamne Te rog fie-Ți milă de mine! Te rog să-mi dai puterea să dezbrac tot ceea ce aparține omului vechi. Te rog înnoiește-mă!”.

Dar frați și surori, dacă noi ascultăm astfel de cuvinte atunci haideți să ținem pasul cu Dumnezeu nostru. În timp ce ascultăm Cuvântul noi să ne rugăm în interiorul nostru: „O, Dumnezeule, Te rog permite să se împlinescă cu mine”. Ascultați Cuvântul și țineți pasul cu această vestire minunată și repetați aceste cuvinte în inimile voastre. Ce a făcut Maria? Ea a mișcat cuvintele Domnului în inima ei. Și noi trebuie să facem la fel. Noi spunem: „O, Doamne, Tu mi-ai spus aceste cuvinte mie personal. Eu le primesc, le cred. Și Te rog permite ca aceste cuvinte să se împlinescă și în viața mea!”. Dumnezeu este credincios.

Noi o spunem din nou. Avraam nu s-a uitat la lucrurile vizibile, ci el s-a uitat la Dumnezeu invizibil ca și când L-ar vedea deslușit. Această credință i-a fost socotită ca neprihănire. El n-a spus: „O, Doamne, ce să fac acolo? Ce să fac? Nu pot să fac”. Nu, nu! Domnul Dumnezeu a vorbit și Avraam a crezut. Această făgăduință a căzut în inima lui Avraam și el a crezut din toată inima lui ceea ce i-a spus Dumnezeu și așa s-a și împlinit. La fel este situația și cu noi în acest timp prezent. Dumnezeu nu ne promite ceva ce nu poate să împlinescă. Toate făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt «Da» și «Amin», prin noi, care credem făgăduințele Sale din toată inima noastră. Noi am găsit har înaintea lui Dumnezeu și aceasta înseamnă că avem parte de ceea ce face El pe pământ în timpul nostru conform Cuvântului Său scump și sfânt.

Încă o dată scot în evidență. Până la ultimul capitol al Bibliei este vorba despre revenirea Domnului, despre biruitoarii care vor vedea ceea ce a făgăduit Dumnezeu. În realitate noi vom vedea că totul se va împlini așa cum este scris. Noi am găsit har înaintea lui Dumnezeu. El ne-a descoperit calea Lui pentru timpul nostru. Noi nu ne uităm la lucrurile vizibile și la situațiile care ne înconjoară și nici nu ascultăm părerile omenești. Ci noi luăm în considerare doar ceea ce a zis și a scris Dumnezeu în Cuvântul Său. Toți frații și surorile din toată lumea să creadă din toată inima lor fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu!

Toți frații care vestesc Cuvântul lui Dumnezeu să vestească numai Cuvântul lui Dumnezeu și anume ceea ce este scris, să nu-i adauge absolut nimic Cuvântului și să nu scoată nimic din Cuvânt! Toți

frații din toată lumea să asculte ceea ce spune Bisericii Duhul, și Duhul spune până la ultimul capitol, Apoc. 22 ultimele versete: „*Dacă va adăuga cineva ceva la cuvintele prorociei din cartea aceasta, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta...*”.

Toți de pe întregul pământ să fie conștienți că slujba fratelui Branham cu tot ceea ce aparține de aceasta și tot ceea ce lui i-a fost dat din partea lui Dumnezeu s-a împlinit conform voii lui Dumnezeu. Toți frații din toată lumea să respecte faptul că fratele Frank nu va spune și nu poate spune nimic despre cele șapte tunete fiindcă Scriptura nu spune nimic despre aceasta. Amin. Amin. Ce să spun eu dacă Scriptura nu o spune? Nu și iarăși nu! Noi credem doar Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Aceasta a fost o parte a slujbei fratelui Branham.

Domnul Dumnezeu mi-a dăruit harul să cunosc în mod personal pe acest bărbat al lui Dumnezeu. Am fost împreună cu el în mașina lui; el conducea, iar eu stăteam lângă el. Am avut o legătură foarte bună cu el. Tot ceea ce el a spus despre cele șapte tunete ... Într-adevăr el a fost foarte speriat și a spus și că s-a repetat o singură dată, când a vorbit despre tema „căsătorie și divorț”, că atunci Domnul S-a coborât încă o dată în același nor și i-a descoperit această taină despre „căsătorie și divorț”. Toți elevii au ieșit afară de la orele de clasă și au văzut norul supranatural unde era fratele Branham. El a accentuat aceste două trăiri când Domnul S-a coborât. Dar aceasta n-a fost revenirea Domnului nostru Isus Hristos, ci a fost o descoperire pe care Domnul i-a dăruit-o fratelui Branham, iar el a dat-o mai departe. El s-a referit la trăirea aceasta minunată de pe muntele Sunset care era la o depărtare de 42 km de Tucson spre granița cu Mexicul. Eu personal am văzut lucrurile acestea cu ochii mei și am auzit cu urechile mele cum a spus-o el; eu am auzit-o și n-am niciun fel de îndoială. Dumnezeu ne-a dăruit harul să credem tot. După această trăire din 24 martie, când fratele Branham a predicat despre pecetea a șaptea și s-a referit la aceste șapte tunete el a bătut de șapte ori în amvon. De fapt el a lovit amvonul doar de șase ori și a spus: „Aceste șapte tunete au fost foarte puternice. În aceste șapte tunete se va descoperi credința de răpire”. În Scriptură este un singur loc unde este amintită expresia „șapte tunete”, iar fratele Branham a făcut o comparație. Dar el a fost îngerul al șaptelea al

Bisericii, al șaptelea mesager pentru Biserica Laodiceea. Îi mulțumim lui Dumnezeu din toată inima noastră fiindcă noi am înțeles totul corect și știm unde își au locul potrivit toate lucrurile. Noi readucem totul în Sfânta Scriptură.

Am înțeles noi totul în acest context? Dumnezeu dorește ca noi să trăim totul și prin eliberarea desăvârșită de pe crucea Golgotei despre care este scris: „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*”. Înaintea întemeierii lumii numele aleșilor a fost scris în Testamentul dumnezeiesc în Cartea Vieții Mielului – aceștia vor trăi desăvârșirea; ei Îl vor vedea pe Dumnezeu și vor fi pregătiți la revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Noi suntem mulțumitori pentru mesaj, pentru mesager, dar toată cinstea, toată lauda și închinarea I se cuvine Domnului și Dumnezeului nostru, acum și în vecii vecilor.

Dacă astăzi sunt în mijlocul nostru frați și surori care au devenit credincioși care încă n-au fost botezați în apă astăzi ei au posibilitatea s-o facă. Dumnezeu să dăruiască harul Său ca toți să fie găsiți în credință și în ascultare. Credința fără lucrarea credinței este moartă. Credința și ascultarea formează o unitate. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit. Haideți să-I mulțumim împreună Dumnezeului nostru pentru Cuvântul Lui, pentru descoperirea Cuvântului Său. Totul este clar ca lumina soarelui și este descoperit prin Duhul Lui. Noi putem face parte din rândul Bisericii Sale. Dumnezeu să ne binecuvânteze aici și pe întregul pământ în Numele sfânt al lui Isus.

Să ne ridicăm și să ne rugăm împreună. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți în toate popoarele, în toate limbile și națiunile și în mod deosebit pe toți care traduc oral și în scris și dau mai departe ceea ce ne-a încredințat Dumnezeu nouă. Acest mesaj este gândit pentru toți credincioșii din toată lumea. Doar Lui I se cuvine toată cinstea în vecii vecilor pentru tot ceea ce a făcut și pentru ceea ce mai face în continuare.

Să ne plecăm capetele. Doresc să întreb: cine s-a decis să se lase botezat în apă? Vă rog ridicați scurt mâinile voastre. Sunt frați și surori prezenți în mijlocul nostru care doresc să fie botezați? Dacă nu, atunci așteptăm încă o lună. Sperăm ca Domnul să nu fi venit în luna următoare ca noi să avem posibilitatea să ne adunăm aici în Numele

Lui. Nu știu cum simțiți voi, dar eu am impresia că Domnul ne vorbește într-un mod foarte direct și vorbirea Lui străpunge adâncul inimii noastre. Haideți să-I mulțumim împreună.

Iubite Domn, Îți mulțumim din toată inima noastră pentru harul Tău. Încă există această zi minunată a harului, încă mai suntem timpul harului, Tu încă vorbești, încă lucrezi, salvezi, eliberezi și vindeci. Tu ne pregătești pentru revenirea Ta glorioasă. Binecuvântează-i pe toți, pe fiecare în parte aici și în toată lumea. Îți mulțumim pentru toate limbile, pentru toate națiunile, pentru toate semințiile care ascultă și cred Cuvântul Tău și se pregătesc pentru revenirea Ta. Ție, Dumnezeului atotputernic Îți aducem cinstea pentru tot în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Și tot poporul să spună „Aleluia!”. Aleluia! Și tot poporul să spună „Amin”. Amin.

Rugați-vă pentru noi în mod deosebit pentru călătoria pe care o voi face în Nigeria. N-am mai fost acolo de 18 ani, dar Dumnezeu dăruiește harul Său pentru ca legăturile cu adevărații credincioși să existe și să nu se întrerupă. Noi am fost invitați ca să vorbim tuturor aceluia care au auzit de mesajul timpului de sfârșit. Domnul să dăruiască harul Său ca să vină toți aceia care sunt hotărâți să facă parte din rândul Bisericii Mireasă. Noi care am semănat doar sămânța curată a Cuvântului vom vedea că însuși Domnul Își va recolta grâul Său pe care îl va strânge în hambarul Său. Îi mulțumim împreună Domnului fiindcă acest ultim mesaj a căzut pe un pământ fertil, la toți aceia care sunt hotărâți să aibă parte de răpire. Îi mulțumim și pentru ceea ce face El în România. Este o lucrare deosebită. Dumnezeu face lucruri minunate pretutindeni. Peste o mie de oameni au fost adunați într-un singur oraș în care am fost de prima dată. Noi am fost în multe orașe din România, dar în Iași am fost de prima dată. Este aproape de granița cu Republica Moldova. Acolo s-au adunat peste o mie de oameni. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe fratele Daniel, pe fratele Florin și pe fratele nostru din Bulgaria. Ce ar ar spune Pavel sau fratele Branham dacă ar vedea că acest Cuvânt pe care ei l-au vestit și învățat acum este vestit și auzit în toată lumea? Lăudat și slăvit să fie Domnul Dumnezeul atotputernic în Numele sfânt al lui Isus. Amin.